

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia VII. Virgo circa prandium aduerit abesse suum filiolum, suasque
delicias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Si petra dura riger ; molli se vertat arenâ.
 Si qua pedes leindat spina : sit apta rosis,
 Inuidaque ignotis via nos si diuidit oris :
 Meta pari iungat corda bis vna loco.

ELEGIA VII.

Virgo circa prandium aduertit abesse
 suum filiolum, suasque delicias.

1. Circa meridiē mater parat prandiolum suo filio.
2. Timet ne quid secus illi Solymæ, si ibi substituerit, eueniat.
3. Obit viam versus Nazareth, & ad alia loca.
4. Optat eò Gabrielis alis cor suum deuehi, ubi sit Christus ; saltem suos questus ut Christo Gabriel enarret.

VOX B. VIRGINIS.

Svblimem medio currum dum librat Olympo,
 Atreæque auricomis sol iuga stringit equis :
 Iamque pare pleno pia promere liba canistro,
 Qualia fert texto vimine dona parens.
 Hei mihi! nullus ades (medio mihi sole ruit nox.)
 Gnate decus sponsi, Gnate parentis honos,
 Suspikor, ut puer es, pueris comes obuius hæres,
 Tot pueros inter, sed puer vnus abes.
 Fortè sed in molli substis lassulus herbâ,
 Et tener amne bibis fortè viator aquas :
 Sive sub vmbrosæ metâ viridante cupressûs,
 Feruida tu frangis quo flagrat aura, diem.
 Interdum timui mihi damna Sionis ab armis,
 Quæ toties vatum sanguine tincta rubet :
 Quod timui, patior: timor est res credula, credit
 Vera pericla, sagax quæ sibi fingit amor.
 Adiuro Solymam, reddat pia furta parenti :
 Sed mea de Gnato reddere damna negar.

Illa sed obdurat maternis dura querelis.
 Vrbs Solymæ rupes quid nisi dura riger?
 Sed quid ego Solymam vanis incuso querelis?
 Hæreat hic, isthinc qui modo flexit iter?
 Ergo remensa pari relegam vestigia passu,
 Siue nouo tendam limite porro viam.
 O vtinam! precor ô! via quæque sit æqua labori
 Meta meo: hoc surget tum puto, palma solo.
 Sed via quæque viæ fert rædia longa, recurrens
 Currere me quouis cogit in orbe labor.
 Ille viris, nuribusque salus vbi querere fili,
 Inter & erro viros, inter & erro nurus:
 Sed nec signat iter vir, nec nurus vlla, quod opto:
 Tota vagor mutis error, & angor agris.
 Nunc Gabaam lustro, casti nunc conscia partas
 Rura reuiso, breui queis Bethla rupe sedet.
 Nunc me Lebna tenet: furdam nunc desero Lebnam,
 Esto redux patrijs hæc via tendat agris:
 Nec me mons Samaris deterret, & impius hostis.
 Quo mentis ad Samarim flens pia vota sequar.
 Mens erat & Sunam, (Nasareidi proxima rupi est)
 Visere: longinquo Suna sed orbe sedet.
 Sed sat arenosis decurri squallida campis;
 Me Iordan riguis seuocat hospes agris.
 Quis scit an has Zachariade meus ardor ad vndas
 Ambiat, vt casto diluat amne caput?
 Pluereoue situ squalentes abluat artus,
 Quæ natat illimi candida Nympha vado?
 Quis dabit, vt volucri ripam Iordanida voto
 Adsequar, & volucri sic ego corde sequar?
 Haud opis humanæ est, palantem querere toto
 Orbe Deum, certam ni Deus addat opem.
 Vt reor, ipse suas Gabriel nunc explicat alas:
 Vt vehat ardentis vix leue cordis onus.
 Aut certe bibulis penpis inscribit, an audit,
 Quas modo longinquo cardine lego preces?
 Si vis, ab pterro quos haurio mæsta dolores,
 Vt scribam: lacrymis en ego scribo meis.

esse
 filio
 strice
 loca
 ubi
 christo

illa

B ij

Li

Et vir virgineus scribit, quas Virgo querelas
 Scripserit, alternas ducimus ambo notas,
Nos modotres, Triados semper-concordis imago.
Nunc duo. sit rursus de tribus vna Trias.
 Ni facis ipse puer (geminis es grandius instar,)
 Te sine, queis totum es; iam duo nullus erant.

ELEGIA VIII.

Allegoria de B. Virginis nauis tempe-
 state quassatâ.

1. *B. Virgo secundam navigationem describit.*
2. *Deplorat, ubi puer absistit, è sereno turbidum inuerti calum.*
3. *Tempestas eius nauem oppugnat.*
4. *Vel unico filij ex oculis radio sibi promittit serenitatem.*
5. *Palinodia.*

VOX B. VIRGINIS.

A Nre diu lato magni sub fideris ortu,
 Puppis inoffensis tuta cucurrit aquis.
 Tunc ea quam felix gazâ de cœlitate nostras
 Non satis ad merces India diues erat,
 Tum mihi fidereâ dux puppe sedebat IESVS,
 Vnicus omnigenum qui foret instar opum.
 Digna rosâ niueum cui pingit purpura vultum:
 Videris os; dices: hoc Charis ore sedet.
 Huius ad adspectum, maris ira silebat & austri,
 Et tumidas inter turbo sedebat aquas:
 Ridebatque polo soror Vrsa gemella sereno.
 Illius ad risum par cui nullus amor.
 Denique lesseę stirpis pulcherrimus hæres,
 Tolle fugam; rotus flos mihi gratus erat.
 Sed dextras fors læua rotas inuertit & orbem
 Ecqua fides ventis, fida vel vnda mari?